

[Udenrigsministeren]

De afsagte domme over demokratiforkæmperne har – ligesom den generelle mangel på åbenhed om retssager og administrative afgørelser – været genstand for alvorlig kritik fra vestlig side. Også fra dansk side har man ved flere lejligheder taget disse spørgsmål op over for Kina, senest under den kinesiske viceudenrigsminister Tian Zengpeis besøg i Danmark i midten af juni måned.

Udenrigsministeriet er således meget opmærksomt på de beretninger, der til stadighed fremkommer om fortsatte menneskerettighedskrænkelser i Kina. En samlet vurdering af situationen er senest givet i det notat, som den 14. februar 1991 blev oversendt til Det Udenrigspolitiske Nævn, Udenrigsudvalget og Markedsudvalget. Det vil være naturligt at ajourføre denne vurdering i forbindelse med den forestående høring om Kina, som Udenrigsudvalget planlægger at afholde.

Spm. nr. S 617

Til *udenrigsministeren* (3/6 91) af:

Jørgen Estrup (RV):

»Mener udenrigsministeren, at det tjener til at »fremme respekten for menneskerettighederne«, når Danmark nu genoptager bistands-samarbejdet med Kina?»

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 616.

Svar (2/7 91):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Finansudvalget tiltrådte den 29. maj 1991, at de beløb, der henstod uudnyttede under statslån nr. 3 og 4 og bunden gave nr. 1 – i alt 209,9 mio. kr. – kunne anvendes til rehabilitering, konsolidering og opfølgning af ældre projekter og til finansiering af tidligere forberedte projekter i Kina.

Når regeringen – trods de uomtvistelige menneskeretlige problemer i Kina – traf beslutning om at søge tilslutning til dette forslag, skyldes det bl.a., at der siden efteråret 1990 generelt er sket en normalisering af forholdet mellem Kina og de vestlige lande, der næsten alle reagerede meget skarpt på begivenhederne i juni 1989. Medvirkende til denne udvikling har –

ud over faktorer som Kinas holdning til Golfkrisen og Cambodiaspørgsmålet – været, at der har kunnet konstateres en vis bevægelse i Kina i retning af større villighed til at indgå i en dialog med andre lande om forholdene og udviklingen i Kina. Det gælder også i forhold til EF og det bilaterale dansk-kinesiske forhold.

Der er næppe tvivl om, at den skarpe internationale reaktion på begivenhederne i juni 1989 – og ikke mindst det stop for nye bistandsaktiviteter, som de fleste vestlige lande gennemførte – har medvirket til denne bevægelse. Dette understreger den betydning, som bistandssamarbejdet generelt har som led i den politiske dialog med Kina, og som det også fra dansk side har været vigtigt at fastholde i forbindelse med den trufne beslutning.

Den danske beslutning vedrører som nævnt kun de hidtil uudnyttede midler. Det er samtidig besluttet, at spørgsmålet om, hvad der herefter skal ske, vil blive taget op til fornyet drøftelse inden årets udgang i lyset af udviklingen med hensyn til demokrati og menneskerettigheder. Det er som led i denne proces, at Udenrigsudvalget vil gennemføre en høring om Kina.

Spm. nr. S 618

Til *statsministeren* (3/6 91) af:

Bjørn Westh (S):

»Finder statsministeren, at postvæsenets plan tiltrådt af kommunikationsministeren om, at der skal gennemføres en koncentration af omdelingstjenesten fra de nuværende ca. 500 omdelingsposthuse til ca. 280 omdelingscentre, er i overensstemmelse med kommissoriet for det af statsministeren nedsatte tværministerielle udvalg om en bæredygtig udvikling i landdistrikterne?»

Svar (12/6 91):

Statsministeren (Henning Dyremose, fg.):

På kommunikationsministeren har jeg forstået, at det af postvæsenet iværksatte konkrete planlægningsarbejde med en koncentration af omdelingstjenesten sker ud fra en hensyntagen til blandt andet lokale forhold. Planen er i øvrigt primært en tilpasning af postvæsenets interne behandlings- og befordringsstruktur, som ikke vil forringe den service, der ydes kunderne og heller ikke kunderne i landdistrikterne.